

[Aksel Larsen.]

ikke nogen Frist for, hvor længe Lovforslag maa ligge, inden de bliver sat til første Behandling.

Saa er man altsaa almindeligvis enig om, at Taletiden skal indskrænkes. Nu vil det i mange Tilfælde ikke komme til at spille nogen synderlig Rolle. Der er blevet sagt — jeg tror af det ærede Medlem Hr. Povlsen —, at man bør bestræbe sig for at tale kort, det er ofte langt mere virkningsfuldt. Maa jeg i denne Forbindelse have Lov til at erindre det ærede Medlem om den franske Kardinal, der sagde: Jeg skriver Dem et langt Brev, for jeg har ikke Tid til at skrive et kort. Det er i hvert Fald meget vanskeligt for almindelige dødelige med de Frister, vi her har til Behandling af vigtige Forslag, at forberede korte Taler, for Lovforslagene kommer jo til Debat her i Tinget 5 Minutter, 20 Minutter eller 1 Time, efter at de er lagt paa Tingets Bord. Det er altsaa ikke nok at komme og fortælle, hvor velsignet det er, at man fatter sig kort — man maa virkelig ogsaa skabe de dertil egnede Forudsætninger. I Almindelighed kan de Frister, der her gives, være tilstrækkelige, men alligevel er jeg personlig ganske overbevist om, at det absolut ikke tjener til at højne Respekten for det parlamentariske System, at man paa denne Maade afskærer Medlemmerne Ordet, i givet Fald saaledes at kun een Part har Ret til nogenlunde uidskrænket at udtale sig, nemlig Regeringen.

De foreslaaede Ændringer bliver motiveret med, at Hovedvægten maa lægges paa Udvalgsarbejdet, og derfor maa den største Debat tages ved anden Behandling. Hertil kan anføres, at hvis det er rigtigt, hvis det er den naturlige Vej o. s. v., o. s. v., var det ganske overflødig at fastsætte disse Regler, for saa vilde Debatten af sig selv trække sig i Lave, blive kortere ved første og længere ved anden Behandling, og vi har ogsaa i mangfoldige Tilfælde set, at dette er sket. Men der er blot hertil at sige, at denne Lovprisning af Udvalgene er fuldkommen i Strid med selve Ideen om en folkevalgt Repræsentation. I Henhold til Forretningsordenen vælges Udvalgene af ganske bestemte Grupper i Tinget, Udvalgene holder deres Møder bag lukkede Døre, hvad der sker paa Udvalgsmøderne, maa ikke omtales og forhandles i Tinget, og hvis det bliver omtalt, er det Brud paa Forretningsordenen; de Dokumenter, Udvalgene arbejder med, er i de fleste Tilfælde hemmelige; hvis de er af vigtig politisk og økonomisk Natur forelægges de ikke her i

Tinget, Ministrene erklærer altid i vanskelige Tilfælde, at de ønsker ikke at besvare nogen Forespørgsel her i Tinget, men er villige til at svare paa hvad som helst i Udvalgene. Kort sagt — disse Udvalg udnyttes til systematisk at holde selve Folketinget, det vil sige de smaa Partier i Folketinget, praktisk udtrykt, uvidende om, hvad der i Virkeligheden foregaar. Ja, saa er det altsaa i Strid med selve den Demokratiets Idé, som selv det konservative Folkeparti nu hævder, det forfægter, at man paa den Maade yderligere gennem Forretningsordenen vil lægge mere Vægt paa Udvalgenes lukkede Forhandlinger og udelukke Tinget fra den egentlige reelle Behandling.

Endelig er der Forslaget om den uvidede Myndighed for Præsidiets, som naturligvis ogsaa rent tilfældigt er kommet nu, og ikke har nogen som helst Forbindelse med Resultatet af Valget den 16. November o. s. v., o. s. v., men som i hvert Fald er ganske unødvendig og fuldkommen urimelig. Præsidiets har i Forvejen en kolossal Myndighed: det fastsætter, uden at det er muligt for menige Medlemmer at gøre Indsigelse, Dagsordener, almindelig Forretningsgang, Afbrydelse af Møder o. s. v., o. s. v. Men man anser dette for endnu ikke tilstrækkeligt, man vil yderligere forøge Præsidiets Myndighed for i givet Fald at kunne udelukke Medlemmer fra Deltagelse i Møderne.

Og saa det sidste: Spørgsmaalet om Forholdet til Regeringen, om Retten eller den manglende Ret til at stille Spørgsmaal til Regeringen. Det fremgaar med al ønskelig Tydelighed af det Materiale, der følger med Betænkningen, at i de fleste andre saakaldt parlamentarisk styrede Lande har Medlemmerne af Rigsdagen Ret til at stille smaa Spørgsmaal, eller hvad man nu kalder det, til den siddende Regering, som den saa enten skriftligt eller mundtligt besvarer indenfor en nærmere angivet kortere Frist. Det kan man ikke gaa ind paa her; det vil være generende for Regeringen at skulle besvare disse Spørgsmaal, eller jeg ved ikke, hvilke Begrundelser der kan gives for, at Regeringspartierne nægter det. Derimod er jeg personlig inderlig overbevist om, at naar de politiske Begivenheder sker, som det ærede Medlem Hr. Vagn Bro foregiver han længes efter, saa vil Venstres Syn paa saadanne smaa Forespørgsler blive ændret ganske betydeligt; paa samme Tid vil formodentlig Socialdemokratiets Syn paa de smaa Forespørgslers Berettigelse ogsaa blive ændret. Hele Tendensen i Forslaget gaar